

[Hartel.]

neutrale. Alene Skindet heraf er uheldigt. Vi kender det gamle Ord om Cæsars Hustru, der ikke alene skulde være uden Brøde, men ogsaa synes uden for Mistanke om nogen Brøde.

Jeg kan ikke se, at en Politik som den, jeg her gør mig til Talsmand for, som ikke er dikteret udefra, men fremkommer som det naturlige Resultat af en logisk Bedømmelse af vor Stilling, i mindste Maade kan krænke vor nationale Værdighed, tværtimod. Men at enkelte skuffede Personer gaar rundt og, om jeg maa kalde det saa, pifter i Fingrene ad det nye Tyskland og haaner England og Frankrig, fordi disse Lande i en given Situation ikke gør det, som netop de finder er det rigtige, det vil jeg bestemt advare imod, det kan ikke tolereres. Jeg er ganske enig med den højtærede Statsminister i hans Synspunkt her, og jeg haaber inderligt, at Statsministeren vil have Styrke nok til fortsat at holde disse Mislyde borte fra Danmarks Hus.

Den foregaaende Taler kom i en Passage i sit Indlæg ind paa Prisreguleringslovgivningen og udtalte, at han fandt, at de opnaaede Resultater var smaa, for ikke at sige ubetydelige og ligegyldige. Jeg kan i og for sig slutte mig til dette Synspunkt, og jeg maa yderligere beklage, at jeg maa slutte mig dertil, idet vi som bekendt i sin Tid støttede denne Lovgivnings Gennemførelse i dette høje Ting. I November Maaend 1937 rettede jeg ved første Behandling af Finanslovsforslaget for 1938—39 en Forespørgsel til den højtærede Handelsminister om, hvorledes Prisaftaleloven blev forvaltet, og hertil svarede Ministeren, jfr. Rigsdags-tidende Sp. 1447, at Priskontrolraadet arbejdede intensivt paa at faa det herhenhørende Materiale bearbejdet og saa hurtigt som muligt registreret. Jeg fornyede min Forespørgsel den 12. April i Aar ved Til-lægsbevillingslovsforslagets Behandling, idet jeg paa ny spurgte Ministeren, hvilke Resultater der var at opvise af den nye Prisaftalelov, specielt med Henblik paa den Klage, som oprindeligt var indsendt den 7. Juni 1934 til det Udvalg, der var nedsat i Henhold til den gamle Lov om Prisaftaler. Denne Klage drejede sig som bekendt om Aftaler mellem de Virksomheder, der fabrikerer Materiale til Fremstilling af Smør-

ditler, Aftaler, som har haft til Følge, at Landbruget siden 1930 har maattet betale en ganske urimelig Pris for Emballage til Smør, og det tilmed paa et Tidspunkt, hvor Landbruget paa anden Maade søgte Offentlighedens Forstaaelse for en Bedring af sine Forhold og en Forhøjelse af Smør-prisen. Jeg oplyste over for Ministeren, at mit Partis Rigsdagsgruppe havde gjort sig identisk med de klagende. Saa vidt mig bekendt har vi end ikke faaet en Erkendelse fra Priskontrolraadet om, at Klagen er indgaaet. Ministerens Svar til mig, jfr. Sp. 5607, gik ud paa, at der arbejdedes med denne Klage i Raadet, og at det var Ministerens Hensigt at benytte Loven saa-ledes, at dens Praktisering imødekom Forbrugernes berettigede Interesser. Jeg bemærkede dengang hertil, at denne Sag, som var rejst af mig, i fortrinlig Grad egnede sig til en hurtig Undersøgelse, idet den allerede efter den gamle Lov var moden til Undersøgelse og af det nedsatte Udvalg var overgivet Rigsadvokaten til Indbringelse for Domstolene, hvor Sagen imidlertid efter Ministerens Udtalelse blev standset netop med Henblik paa den nye Lov, hvorefter alle Akterne blev tilstillet det nye Priskontrolraad. Naar Sagen blev standset hos Anklagemyndigheden, maa man vel gaa ud fra, at Grunden var den, at man mente, at det efter den nye Lov var lettere at bringe Forholdet til Ophør gennem et Paalæg fremfor at lade det offentlige indbringe Sagen for Domstolene. Jeg henstillede derfor til Ministeren, at der sattes Pres netop paa denne Sag, og jeg føjede til, at jeg mente, at der netop her var en Lejlighed for Regeringen til at vise, at det var Alvor med det, som den ærede socialdemokratiske Finanslovsordfører, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, gentagne Gange har gjort sig til Talsmand for: Sikringen af det frie Forbrugsvalg, det frie Beskæftigelsesvalg og den frie Prisdannelse. Jeg har ikke hørt, at der endnu er sket noget i denne Sag, og jeg skal vente med yderligere at udtale mig om den, til jeg har hørt, hvad Ministeren paa nærværende Stadium af Sagen har at sige. Men det er forbløffende, at en Sag, som fandtes moden til Indbringelse for Domstolene efter den gamle Lov, ikke er kommet et Hanefjed fremefter i den Tid, den nye Lov har eksisteret.